

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου και ώρα 18.30-20.30, στην κατάμεστη αίθουσα εκδηλώσεων του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών (Auditorium «Théo Angéloroulos»), η πρώτη εκδήλωση της σειράς επιμορφωτικών και καλλιτεχνικών δράσεων που διοργανώνει η Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ, υπό το σύνθημα Η Φιλοσοφική στην Πόλη και τον γενικό τίτλο "Μελισμένος λόγος", μια σειρά εκδηλώσεων που αναφέρεται στις πολλαπλές διαστάσεις και λειτουργίες που αποκτά ο λόγος (ποιητικός, λογοτεχνικός, θεατρικός, τελετουργικός, λαϊκός-καθημερινός) μέσα από την ηχητική του απόδοση ως κώδικας ατομικής και συλλογικής έκφρασης κι επικοινωνίας.

Η εκδήλωση, που τελούσε υπό την επιμέλεια του Τμήματος Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής, περιελάμβανε Ημερίδα με θέμα: «Τραγουδώντας Γάλλους ποιητές» (ομιλητές: Μάριος Στρόφαλης, Ιωάννα Παπασπυρίδου, Μαρίνα Βήχου), Μουσικές Παρεμβάσεις από τον πιανίστα Διονύση Μαλλούχο και τη σοπράνο Μυρσίνη Μαργαρίτη, καθώς και από τις φοιτήτριες Σοφία Αλεξάνδρου και Έλενα Οικονομίδου και Μουσική Βραδιά με τον Γιώργη Χριστοδούλου και τον Χάρη Σταυρακάκη («Ο Αττίκ στο Παρίσι»).

Χαρακτηριστικά είναι όσα επεσήμανε στην εναρκτήρια προσφώνησή του ο Αντιπρύτανης του ΕΚΠΑ, καθηγητής Δημήτριος Καραδήμας, που μεταφέρονται αυτούσια εδώ, καθώς αποτελούν βαθυνούστατο και διεισδυτικότατο υπομνηματισμό του συγκεκριμένου εγχειρήματος της Φιλοσοφικής Σχολής, για κοινοποίηση και διάχυση της ακαδημαϊκής γνώσης και των ερευνητικών εργασιών των μελών της (καθηγητών και φοιτητών) στην πόλη-έδρα του Πανεπιστημίου:

Η συνάφεια και η συγγένεια του προφορικού λόγου με τη μουσική είναι δεδομένη και διαπιστώθηκε, νομίζω, νωρίς σε όλους τους πολιτισμούς. Το βασικό κοινό στοιχείο είναι ότι τόσο ο λόγος όσο και η μουσική είναι ηχητικές αναπαραστάσεις. Αξιοποιούν τις υπάρχουσες δυνατότητες δημιουργίας ήχου με σκοπό την έκφραση (σκέψεων και συναισθημάτων) και την επικοινωνία. Στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό η μουσικότητα του προφορικού λόγου απετέλεσε αντικείμενο μελέτης στο πλαίσιο της φιλοσοφικής και ρητορικής σκέψης. Ο Αριστοτέλης αναφέρθηκε στο θέμα, ο μαθητής του Αριστόξενος ασχολήθηκε ιδιαίτερα με αυτό και αργότερα ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεύς στήριξε τη θεωρία του για την επιτυχημένη σύνθεση ποιητικών και πεζών έργων στη μουσικότητα του προφορικού λόγου.

Επίσης, μουσική και λόγος υπήρξαν πάντοτε ενιαίο ζεύγος έκφρασης στην πνευματική μας κληρονομιά. Να θυμηθούμε την επική ποίηση, τη λυρική ποίηση,

τη θρησκευτική ποίηση, το ακριτικό τραγούδι, τα δημοτικά ή λαϊκά μας άσματα; Ακόμη, στην εκπαίδευση ο συνδυασμός μουσικής και λόγου αξιοποιήθηκε αποτελεσματικά, καθώς ο μελισμένος, ο εμμελής λόγος προσλαμβάνεται ευκολότερα από τις νεανικές ηλικίες που δεν είναι ακόμα τόσο δεκτικές σε ορθολογικές αναλύσεις. Το παιδευτικό πρόγραμμα του Πλάτωνος στους Νόμους αξιοποιεί στο έπακρο αυτή τη λειτουργία του μελισμένου λόγου.

Η έκφραση, λοιπόν, μελισμένος λόγος μπορεί να έχει είτε την ευρύτερη έννοια του προφορικού λόγου που είναι από τη φύση του μελισμένος, έχει τον δικό του ρυθμό και τη δική του εγγενή μελωδία, είτε τη στενότερη του λόγου που έχει μουσική επένδυση. Ο μελισμένος λόγος της Φιλοσοφικής έχει, θεωρώ, και τις δύο σημασίες.

Η Φιλοσοφική, λοιπόν, βγαίνει στην πόλη. Στη μεγάλη πόλη που πολλές φορές κυκλοφορεί λόγος μολυσμένος! Το αντίβαρο σε αυτόν θα είναι ο μελισμένος λόγος της Σχολής. Θα είναι, επίσης, λόγος συνεκτικός και με προσανατολισμό και στόχο, έτσι που ο μελισμένος λόγος να είναι και το αντίδοτο στον διαμελισμένο λόγο των καιρών μας.